BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN

ileri

DEVRİMCİ GENÇLİĞİN YAYIN ORGANI

4-Aralık 1974
SAYI: 2
150 Kuruş
ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR

FAŞIST SALDIRILAR TUM HALKIMIZADIR

Şu sıralarda ülkemiz, 12 Mart döneminin özlemini çeken malî oligarşinin en gerici kesiminin halkımız üzerinde oynadığı oyunlara sahne olmaktadır. Gerçi içinde bulunduğumuz dönemle 12 Mart dönemi arasında bir Çin seddi yoktur. Ancak, burjuva demokrasisinin karikatürünü bile kendisine engel olarak gören, ve halkın gelişen mücadelesinden uykuları kaçan sömürücü sınıflar, her bunalım döneminde olduğu gibi bu kez de ustaları Hitler ve Mussolini'nin öğretisine uygun olarak bulanık suda balık avlamaya çıkmışlardır.

Bu saldırıların hepsini anlatmakta yarar görmüyoruz, ancak faşist provokasyonlara tipik bir örnek teşkil etmesi açısından İstanbul Üniversitesi olaylarına kısaca bir göz atalım:

Başbuğ bozuntusu Türkeş'in İstanbul'a gelmesiyle (devrimci kesimlere karşı sürdürülen saldırılar) bu kez de İstanbul'da yoğunlaşmıştır. Sırtlarını devlet otoritesine dayayan kapitalizmin uşağı faşist güruh 22 Kasım cuma günü üniversite içinde ve dışında devrimci öğrencilere, ilerici yayınlar satan kitabevlerine ve yurtlara saldırarak devrimcilerin yanı sıra bir çok ilerici-demokrat kişiyi de yaralamışlardır. 25 Kasım Pazartesi günü ise bir süre önce Ankara'da ODTÜ'ye yapılan silahlı saldırının aynısı bu defa da İstanbul üniversitesi merkez binasına karşı tekrarlanmıştır. Üniversiteye sadıran silahlı 30—40 kişilik faşist sürüsü ODTÜ'de olduğu gibi bu kezde karşılarında «demokratik üniversite» kavgasında kararlı yüzlerce öğrenciyi bulunca; üniversitenin dışına kaçarak, polislerin arkasında üniversiteyi taş yağmuruna tutmuşlardır. Bu arada üniversite önünde toplanan halkı tahrik etmek için «Komünistler Türk bayrağını yaktılar» gibi teranelerle üniversiteye saldırtmak istemişler fakat halkın ters tepkisi karşısında Aksaraya doğru «kaatil Ecevit» «Komünist Erbakan» «Pois Moskova'ya» gibi komik sloganlar atarak yürümüşler ve Niğde yurdunu basmışlardır. Niğde yurdunda da gereken cevabı alarak geri çekilmişlerdir. Bu hadiseler sırasında merkez binayı kontroları altına alan yurtsever gençler ise okulu düzenli sıralar halinde ve «Bağımsız Türkiye» «Kahrolsun faşistler» «Demokratik Üniversite» gibi sloganlarla terketmişlerdir.

Yine faşistlerin saldırıları durmamış 28 Kasım perşembe günü de Yıldız Devlet Akademisine saldırarak Akademik Demokratik istekleri uğruna boykota başlayan öğrencilerin direnişlerini kırmaya çalışmışlardır. Akademiden kovulan komando bozuntularının imdadına yine panzerli polis birlikleri yetişmiş, polisler okul için de kalan yurtsever öğrencileri zorla dışarı atmışlar ve gençleri dışarda polis Komando tuzağı içinde ezdirmek istemişler, fakat bu komploları bir belediye şoförünün öğrencileri arabayla kaçırması sonucu boşa çıkmıştır.

Başta da belirttiğimiz gibi bu saldırıların amacı açıktır. Kapitalst dünya çapında yaygınlaşan kriz tüm emperyalist sistemi sarsarken, bizim gibi geri bıraktırılmış ülkeler bu bunalımın ağırlığını olanca şiddetiyle taşımak zorunda kalmaktadır. Gene böyle bir durumda eğemen sınıflar burjuva demokratik yollardan (burda sözü geçen burjuva demokratik yollar geri bıraktırılmış ülkelere özgü burjuva demokratik yollardır) devleti yönetemez duruma düşmüşlerdir. Buna enflâsyonla birlikte hayat pahalılığının son kerteye varması sonucu kitlelerin demokratik mücadeesinin de yeni boyutlara ulaşması eklenince, bu saldırılar anlaşılır hale gelir. Mesele, bir takım saldırılar tertipleyip bunları eğemen çevrelerin basınında sağ-sol çatışması olarak lanse etmek, orta sınıflarda huzursuzluk yaratmak ve sonuçta iktidara gelmek.

Yalnız bizim söyleyeceğimiz şudur: Tarihin akışını geri çevirmeye çalışan hakim sınıflar ve onların köpekliğini yapan faşist güruh boşuna bir çırpınma içindedir. Halkımızın yakın tarihte geçirdiği deneyler aynı oyunun bir kez daha tezgahlanmasına imkân vermeyecek ve faşizm hüsrana uğrayacaktır.

Ama tarih şunu bize defalarca isbat etmiştir ki gelecek kapitalizmin ve onun kanlı diktatoryası faşizmin değil, tüm dünya halklarınındır. Değil böyle 3—5 zavallının çırpınması, hiçbir güç tarihin akışını tersine döndüremez.

Dün Ülker fabrikasında işçilere, Ecevit (!) mahallesinde gecekondu sakinlerine karşı barış harekatına (!) girişen Panzerler bugün Üniversite gençliğine karşı kullanıldı.

Irmak Hükümeti Üzerine

Sadi Irmak hükümeti dayandığı sosyal sınıf bakımından 12 Mart hükümetleri niteliğindedir. Ülkemizin en ileri derecede tekelleşmiş finans grupları, bu hükümetin en büyük destekçisi durumundadır. Ancak bu hükümetin kuruluş ve oluşumu 12 Mart hükümetlerinin oluşumundan farklılık göstermektedir. Parlementoda gerekli çoğunluğu sağlayabilecek kitle tabanı temin edemeyen tekel gruplarının kendi aralarındaki çelişkileri, parlemento düzeyinde had safhada bir siyasi karekter kazanınca, siyasi partilerin bir koalisyon hükümeti kurmaları olanaksız hale gelmiştir. Parlementonun kendi arasında bir hükümet oluşturamamasında rol oynayan bir diğer etken de ülkemizde derinleşen buhranın, siyasi iktidarı bir ateşten gömlek durumuna getirmiş olmasıdır. Siyasi partiler içerisinde karmaşık bir mevzilenme gösteren tekel gruplarının hem kendi aralarındaki çelişkiler ve nihayet bu tekel gruplarının derinleşen buhran nedeniyle, dayandıkları ara sınıf ve tabakalarla olan bağlarının eski sükûnetini ve istikrarını kaybetmesi sonucudur kı bu tekel grupları kendi içlerinde bile istikrarlı bir siyaset izleyememiştir.

Bu durum sonucudur ki, bir yere kadar en güçlü finans gruplarının kendi baskılarını, bir yere kadar da parlementonun kendi iç yapısının (Siyasi partiler arasında karmaşık bir dağılım gösteren tekel grupları ve bu tekel gruplarının bizatihi kendi sosyal tabanları arasındaki çelişkiler) ortaya çıkardığı ve derinleşen ekonomik krizin körüklediği, iktidar olamamak ortamından yararlanarak; bir bakıma parlementonun rızası hilafına, bir bakımada parlementonun rızasıyla beraber, en güçlü finans grupları, parlemento içinde yoğunluk arzeden ve fakat farklı siyasi eğilimler taşıyan orta ve ara sınıfları ekarte ederek hem usulüne uygun olan ve hemde olmayan bir hükümet dayattılar.

Doğaldır ki bu hükümet halkın ve gençliğin ekonomik, demokratik ve siyasal talep ve arzularına tamamen yabancı kalacaktır. Hükümet başkanı, 1940'lar Almanyası'nın havasını fazlaca teneffüs etmiş bir şahsiyet olarak; göreve atandığının akabinde Türkiye'de sınıflar olmadığı söyliyerek faşist yapısının kokusunu etrafa çok çabuk bulaştırdı.

Hükümetin Dışişleri Bakanı Melih Esenbel, Erim kabinesi için düşünülmüş, Menderes zamanın da dışişleri bakanlığ genel sekreteri olarak görev yapmış bir Türk-Amerikan dostluğu yanlısıdır. Bakanlardan Türk-iş genel sekreteri Sadık Şide'yi Türkiye işçi sınıfı yakından tanır...

Esasen, bu hükümetin oluşum ve kuruluş nedeni, ülkemizde ki finans gruplarının artık pek hoşuna giden fiili durumlar yaratma, derinleşen buhranın politize ettiği kitlelerin değişik tandans ve nitelikteki parlemento temsilcilerini ekorte etme zaruriyeti ise, hükmetmek için güçleriyle orantılı olabilecek bir başka yolun şimdilik bulunamamasıdır.

ileri

Demokratik Gençlik Federasyonu için ileri adımlar atıldı

25 Kasım pazartesi günü İst. Üniversitesine baskın düzenleyen faşist komando bozuntularından bir grup baskın sırasında.

Birçok yörelerde örgütlenmeye giden gençlik hızlı bir toparlanma içindedir. Parça parça gelişen gençlik mücadelesinin artık ülke çapında bütünleşmesi acil bir ihtiyaç durumuna, zorunluluk durumuna gelmiş ve bunun bilincine varan gençlik federasyon kurulması için çalışmalar yapmaya başlamıştır. Bunun ilk adımı İstanbul'da atıldı. İstanbul Y.Ö.K.D, Ankara D.Y.Ö.D, İzmir Y.Ö.K.D, Adana Y.Ö.K.D, Bursa Y.Ö.K.D, Sakarya Y.Ö.D'nin katılmasıyla yapılan toplantıda, Ankara D.Y.Ö.D. ve İstanbul YÖKD'nin önerisiyle, toplantının tüm Türkiye gençliğini bağlamayacağı, öteki gençlik örgütlerinin de çağrılması gerektiği kabul edildi. İkinci toplantının 26 Ekimde Ankara'da olması, bütün gençlik örgütlerini çağrı işini ADYÖD'nin yapması kararlaştırıldı.

26—27 Ekim'de, Ankara'da iki gün süren bir toplantı yapıldı. Toplantının ilk günü DGB önceden teksir ettiği ve altına 16 yöresel derneğin imza attığı bir bildiri ile güç gösterisi denemesine girişti. Bu bildiride yer alan ilkeler 25 Ekim'de DGB'nin bu 16 dernekle yaptığı bir ön toplantıda saptanmıştı. Ancak 26 Ekim'de ADYÖD'de yapılan toplantının başlangıcında ortaya çıkan bu durum, atılan imzaların asgari namusluluk ilkesinin dışında attırıldığını gösterdi. Öyleki ilk anda üç dernek bildirinin altındaki imzalarını geri aldılar. Bunun dışında bildiride yer alan ilkeler gençliğin birliğini sağlayamazdı. Ankara D.Y.Ö.D. ile Gaziantep D.K.D. de ayrı önerisi olduğundan, D.G.B., ADYÖD, G.Antep D.K.D. inden birer kişinin katılmasıyla üç kişilik bir komisyon seçildi. Bu önerilerin birleştirilmesi bu komisyondan istendi. 27 Ekim günü, hazırlanan ortak öneri tartışıldı, tartışma sonunda bu önerinin de eklektik ve gençliği birleştirecek ilkeler olmadığı görüldü, bunun üzerine şu karara varıldı:

«Bir Koordinasyon Komitesi kurulmalıdır. Bu komite dernekler arası ilişkiyi sağlamalı, birlik yolunda daha ayrıntılı çalışmalara girmelidir. Koordinasyon Komitesi, bu toplantıda verilen önerileri elinde materyal olarak bulundurmalı, bu önerileri derneklere iletmeli, onların görüşlerini almalıdır. ye'de gençliğin devrimci eylemde birlikte hareketini sağlayacak öneriler hazırlamalı, bu önerilerin yerel örgütlerin somut koşullarınada uygulanmasına çalışmalıdır.»

Koordinasyon Komitesi İYÖKD, ADYÖD, İZYÖKD, G. Antep DKD, İskenderun DKD, Tunceli DKDD, DGB, DGB İzmir şubesi, Adana YÖKD, Karadeniz DKD temsilcilerinden oluştu. Komite 16 Kasım'da toplanmak üzere dağıldı. Ama DGB yine devrimci disipline uymayan hareketlere giriştiği daha sonra çıkardığı bildiri ve broşürden anlaşıldı. DGB ve birkaç dernek 26—27 Ekim toplantısının ertesi günü, Koordinasyon Komitesinin inisiyatifi dışında toplanmış ve aralarında bir federasyon oluşturmak için ayrı örgütlenme çalışmalarına başlamışlardır. Yine bunlar, yayınladıkları bildiri ve broşürlerde de kendi kararlarını 26—27 Ekim toplantısı kararları gibi gerçeğe aykırı biçimde yansıttılar.

Koordinasyon Komitesi 16 Kasım'da toplandı. İZYÖKD ve Adana YÖKD'nin gelmediği bu toplantıda, Komitenin çoğunluğu 26—27 Ekim toplantısının kendisine verdiği görevlerin bilincinde olarak, sahte birlik çığlıkları atıp, pratikte ayrı örgütlenmeye giderek, gençliğin birliğini bozucu girişimde bulunanlardan özeleştiri yapmalarını istemiştir. Ama bu DGB, DGB İzmir şubesi ve İskenderun DKD'ince reddedilmiştir. Koordinasyon Komitesinin karar verme yetkisinin olmadığını da söylemişlerdir. Bunun üzerine Koordinasyon Komitesi çoğunluğu, ilkelerde ve pratikte zaten ayrı olan bu dernekleri komiteden ihraç etmişlerdir.

Koordinasyon komitesi ayrıca, Bağımsızlık ve Demokrası için İLERİ gazetesinin devrimci gençliğin birliğinin sağlanmasında yayın aracı olmasını ve Merkezî örgütlenme konusunda ilke, görüş, öneri ve çağrı işini yapmasını kararlaştırmıştır. Koordinasyon komitesi Anti-emperyalist, anti-faşist anti-şövenist, anti-reformist, bütün Türkiye gençliğinin sahte değil gerçek birliğini sağlama yolunda mücadele etmeye kararlıdır. En kısa zamanda Türkiye gençliğinin sağlam, merkezî, demokratik örgütü yaratılacaktır.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde boykot sona erdi

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi öğrencilerinin bir süre önce başlattıkları boykotun, istekler Akademi Temsilciler Kurulunca kabul edilmesi üzerine, kaldırılması için yapılan forumda «12 Mart» sonrası kurulan sözde «öğrenci dernekleri» hakkında açıklamalar yapılmış ve bu polisiye derneklerden birisinin kurucusu konuşturulmuştur.DGSA öğrenci derneği (!) kurucusu olan ve forumda konuşan MTTB'li genç:

«DGSA'da kurucusu olduğum dernek 4 Aralık 1972'de Milli Türk Talebe Birliğinin denetimi altında ve bir takım avukatlar ile polis işbirliği sayesinde kuruldu» demiştir. Ayni şekilde bir çok fakültede gerçek öğrenci derneklerinin kurulmasını önlemek amacıyla polis - MTTB işbirliği ile bir çok dernek kurulmuştur. Yine böyle derneklerden İ.Ü. Diş hekimliği fakültesi derneği adresi bir BANKA, Tıp fakültesi öğrenci derneği adresi ise bir ev olarak gösterilmiştir.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde baraj sisteminin kaldırılıp yerine ders geçme sisteminin konması ve öğrencilerin yönetime katılmaları yönünde uzun süredir devam eden uygulamanın kısıtlanması için başlayan boykot, Akademi Temsilciler Kurulunun öğrenci isteklerini kabul etmesi üzerine sona ermiştir. Boykotun sona erme kararının alınması için düzenlenen forumda öğrenciler, gerek DGSA'de gerekse diğer üniversite ve yüksek okullarda gerçek öğrenci örgütlerinin bulunmadığını söylemişlerdir. Erim hükümeti tarafından çıkarılan ve Anayasa mahkemesi tarafından daha sonra bazı maddeleri iptal edilen Dernekler kanunu bir fakülte ya da yüksek okulda birden fazla öğrenci örgütü kurulmasını yasakladığı için, öğrencilerin bugüne kadar yaptığı bütün girişimler cemiyetler masası tarafından reddedilmiştir. Cemiyetler masası, öğrencilerin bir dernek kurmak üzere yaptıkları müracaatları «daha önce kurulmuş bir dernek olduğu ve kanuna göre bir ikincisinin kurulmasının mümkün olmadığı» şeklinde cevaplamaktadır.

Forumda konuşan öğrenciler, geniş öğrenci kitlesinin haberi olmaksızın kurulan derneklerin yöneticilerini açıklamışlardır. Akademi öğrencilerinin forumuna katılanların ısrarları ve zorlamaları üzerine bu dernek kurucularından biri bazı açıklamalar yapmak zorunda kalmıştır. Kurucu açıklamasında şöyle demiştir.

«Akademi öğrenci derneği 4 Aralık 1972 günü MTTB'nin denetiminde, ve MTTB ile ilişkisi olan bazı avukatların yardımıyla kuruldu. Derneğin kuruluşu sırasında gerekli sayıda öğrenciyi ise bizzat 1. Şube'de görevli komiser rütbesinde bir emniyet mensubu toplayıp getirdi.»

1972'den bu yana kongresini yapmamış olan ve varlığı açığa çıkana kadar sadece kurucuları ve Dernekler masası görevlilerin tarafından bilinen DGSA öğrenci derneği ile ilgili bu durumun diğer fakülteler için de geçerli olduğu öğrenciler tarafından açıklanmıştır. İ.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Öğrenci Derneği'nin adresi olarak gösterilen yerde uzun süreden beri bir bankanın şubesi bulunmaktadır. Tıp Fakültesi öğrenci derneğinin adresi ise sahibi öğrencilikle ilgisi olmayan bir evdir.

Faşist saldırılara rağmen Ege Üniversitesi'nde boykot devam ediyor

Ege Üniversitesinin bir çok fakültesinde devam eden boykot hareketini kırmak için bir avuç faşist'in her gün düzenledikleri saldırılar direnişlerinin haklılığına inanan öğrenci kitlesi tarafından püskürtülmektedir.

Öğrenciler yönetici - polis-faşist kiliğinin provake çabalarına rağmen tam bir kararlılıkla haklarını alana kadar boykotu sürdüreceklerini tekrarlamışlardır. TRT ve basın tek taraflı ve kasıtlı olarak verdiği gibi okullarda iki grubun çatışması olmadığı 30-40 kişilik komando bozuntularının polisinde tek taraflı davranışı sonucu öğrenci kitlesine gene öğrenciler yöneticilerin boykotu kırmak için her gün yeni yeni yöntemler denediklerini belirtmişlerdir. Fakat şu bilinmelidir ki faşist taktikler sökmeyecek Ege Üniversitesi boykotu egemen güçlerin «anarşi hortladı» «sağ sol çatışması» edebiyatı yaratılmasına alet edilmiyecektir. Devrimci üniversite gençliği öğrenci kitlesinden tecrid olmuş bir avuç komandoya her saldırıda gereken cevabı verecektir.

İLERİ'nin 1. sayısı toplatıldı

Devrimci gençliğin yayın organı İLERİ gazetesinin 1. sayısı İST. II. Sulh Ceza Mahkemesinin 29/11/1974 Tarihli kararı ile «...Muhtelif başlıklar altında çıkan yazıların Devletin şahsiyetine karşı işlenmiş suç münderecatından anlaşılmakla...... toplatılmasına...» gerekçesiyle toplatılmıştır.

Filistin Hükümetine doğru

İşgal altındaki Filistin şehirlerinde büyük kitle gösterileri yapıldı. İsrailin işgali altında bulunan Kudüs'te 5000 Filistinli, Arap ve yahudi gösterilere katıldı. Gösteri sırasında konuşmacılar «bağımsız demokratik bir Filistin'de barış için de bir arada yaşanabileceğini» belirttiler. Gösteri sırasında ateş açan israil askerleri 10 öğrencinin ölümüne sebep oldu. Yüzlerce kişi yaralandı, 60 tan fazla genç ise tutuklandı.

Bu arada bir açıklama yapan FKÖ lideri Yaser Arafat «İsrail ve arap gericilerine karşı arap ve yahudi halkının kurtuluşuna kadar silahlı mücadelenin devam edeceğini açıkladı. Yıllardır Filistin topraklarında ulusal kurtuluş mücadelesi veren, FKÖ, birleşmiş Milletler kurulunda Filistinlilerin meşru haklarını Sosyalist ve ilerici ülkelerin desteği ile kabul ettirdiler. SSCB ve diğer Sosyalist ülkeler Filistinde kurulacak geçici devrimci hükümeti Filistin halkının meşru hükümeti olarak kabul edeceklerini ve FKÖ'ye yaptıkları yardıma da devam edeceklerini, bağımsız Filistin devletinin filistin toprakları üzerinde kurulmasından sonra da Fiistin halkının toplumsal kalkınmasına da aktif olarakta katılabileceklerini belirttiler.

Fakat bugün için Filistin halkının bu haklı mücadelesi henüz sonuçlanmamıştır. Mücadele hedefine fiistin topraklarında yaşayan halkların nihaî kurtuluşu ile ulaşılacaktır. Filistin halkının zaferi tüm dünya halklarının Emperyalizme ve faşizme karşı yürüttükleri Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesinin bir parçasıdır. Onların zaferleri Özgürlük, Demokrasi, Barış ve sosyalizm güçlerinin yeni bir zaferi olacaktır.

ABD Başkanı Japonya'da protesto edildi

ABD Başkanı Gerald Ford'un Japonya'ya yapacağı ziyaret dolayısiyle 50.000 den fazla genç Japon ve ABD emperyalizmini protesto etti.

Bilindiği gibi ABD başkanı Ford uzak doğu ülkelerini kapsayan bir geziye çıkmıştı. Bu gezi dolayısiyle Tokyo'ya uğrayan Ford Japon gençlerinin büyük bir gösterisi ile karşılaştı. Gösteri sırasında polisle gençler arasında kanlı çatışmalar oldu ve yüzlerce genç yaralandı.

Yine Ford'un ziyareti dolayısıyla 1 günlük grev yapıldı. Japon işçi sendikaları tarafından yürütülen grevin yalnız Ford'un ziyaretini protesto amacıyla yapılmadığı, son günlerde Japonya'da artan hayat pahalılığını ve enflasyonu protesto amacını taşıdığı açıklandı.

Temsilcilik seçimlerinde devrimcilerin başarısı sürüyor

Son günlerde İstanbul ve Teknik Üniversite'nin bazı fakültelerinde yapılan temsilcilik seçimlerini devrimciler ezici çoğunlukla kazandılar. Seçim sonuçları biz devrimci üniversite gençliğini «bir avuç azınlık» olarak göstermek isteyenlere en güzel cevap olmaktadır. (Devrimci gençlik demokratik mücadelesini tüm üniversite gençliği ile sürdürmektedir ve sonuna kadar da sürdürecektir). Seçim sonuçlarıyla üniversitede kimin «bir avuç» olduğu, kimin tüm üniversite gençliğinin demokratik ve akademik mücadelesini sürdürmekte olduğu tüm açıklığı ile ortaya çıkmıştır.

Son günlerde yapılan seçimlerin sonuçları şöyle :

ÇAPA TIP :
M. Ali Kutlu : 776 Oy (devrimci)
Gerici aday : 25 oy

MAKİNA FAK. :
Ziya Apak : 302 (devrimci aday)
Sadi Teziç : 138 (devrimci aday)
Cevdet Aygün : 109 (Faşist aday)

ELEKTRİK FAK. :
Necati Elmas : 332
Eyüp Erdoğmuş : 67
Şükrü Serttop : 14
Tacettin Sönmez : 8
Safa Kaçmaz : 6

Bu fakültede faşistler ve gericiler aday çıkartamadılar.

GEMİ İNŞAAT FAK. :
Cengiz Ertekin : 126 (Devrimci)

MİMARLIK FAK. :
Züher Bulgurcu : 249 (Devrimci)
Bahtiyar Kayalı : 118 (Devrimci)

İNŞAAT FAK. :
Ferhat Ceylan : 317 (Devrimci)
Mesut Demirel : 306 (Devrimci)
Davut Ardıç : 115 (Faşist)

(Temsilcilik seçimlerindeki kısıtlama yüzünden her öğrenci ancak bir adaya oy kullanmak zorunda olduğundan fakültelerde devrimciler, bir asil, bir yedek temsilcinin seçilmesini sağlamak için oylarını bilinçli olarak ikiye bölmüşlerdir. İki adayın aldığı oylar, devrimcilerin toplam oylarıdır.)

Akademik mücadele üzerine

V. İ. LENİN

(...) 1905 Yılının sonbaharında Rusya'da öğrencilere söz verilen kendi kendini yönetim için, şimdi üniversitelerde boykot hareketleri gelişmektedir. Bu durumda ilkel akademik uğraşlara herhangi bir katkıda bulunabilirmiyiz? diye sorulabilir. Bana gönderilen, bir sosyal demokrat öğrenci grubunun mektubunda şöyle deniliyor:

«Biz öğrenci eylemlerini sadece Politik hareketle beraber görüyoruz, bu bakımdan Akademik hareketlerin karşısındayız.»

Böyle bir tartışma radikal olarak yanlıştır. Burda öğrenci ve proletaryanın beraberce politik harekete geçmeleri sloğanı, çok yanlı militan ajitasyon için anlamlı bir rehber olmaktan çıkıyor ve hareketin değişik safhalarında mekanik şekilde kullanılan bir doğma haline geliyor. Politik hareket için bütün fırsatlardan, durumlardan ve en önemlisi ileri unsurlar ile otokrasi arasındaki kitle çelişkilerinden yararlanarak ajitasyon yapılmalıdr.

Akademik hareketlerin, Politik hareket yoğunluğunun derecesini indirmesi veya bölmesi veya onun ilerlemesini bozması gibi hallerde sosyal demokratlar bu hareketlerin karşısında olacaklardır.

Bu akademik hareket kendi kendini yönetime az çok alışan yeni kuşağın harekete geçişini belirtmektedir. Ve bu hareket diğer şekillerdeki kitle mücadelesinin olmadığı bir dönemde başlamaktadır. Bu dönemde kitlelerin büyük bir kısmı hala sessizce, dikkatli ve yavaş yavaş üç yıllık devrim deneyini hazmetmeğe çalışmaktadırlar.

Sosyal Demokratlar bütün güçleri ile bu hareketı desteklemeli ve genişletmek için çalışmalıdırlar. Genel devrimci hareketin öteki ilkel şekillerindeki desteklerimiz gibi, bu akademik harekete sosyal demokratların desteği: bu sorun yüzünden ayaklanmış ve politik çelişkiler konusunda şimdi ilk defa tecrübe sahibı olan bu geniş kesim üzerinde ideolojik ve örgütsel etkinliği kapsamalıdır.

Son iki yıldır üniversiteye giren öğrenim gençliğı politikadan uzaklaşmıştır. Bizim görevimiz protesto eden akademik kitleye çelişkinin objektif anlamını açıklamak ve bunun politik olduğunu belirterek, sosyal demokratlar tarafından yürütülen ajitasyonun yoğunlaşmasını sağlamaktır. Bu hareketler öyle bir şekilde idare edilmelidir ki, üç yıllık devrim tarihinden yararlı devrimci sonuçlar çıkarılabilsin, ve bizim eski ama bugün için de geçerli olan, «otokrasinin atılması ve kurucu meclisin oluşturulması» sloganlarımız yeniden tartışma konusu yapılsn ve yeni Demokratlar kuşağı için politik yoğunlaşmanın bir odak noktası olsun. Şunu hiç bir zaman akıldan çıkarmamak gerekir: Politik ajitasyon için yapılan çalışma hiç bir zaman ziyan olmaz... Ne kadar zayıf ve ilkel olursa olsun, bu eylemlerden işçi sınfının partisi yararlanmalıdır. Ve yararlanacaktır. Devrimden önce yıllarca çalışma ve devrimci sloganlarımızı önce eğitim çevresinde, sonra işçi kitleleri arasında, daha sonra ise sokaklarda ve en son olarak da barikatlar üzerinden etrafa yayma görevini yapabilmiştik. Şimdi ise güçlü bir proleter örgüt kurma ve onun devrimci şiarları için kitleler arasında politik ajitasyon yapma görevini yerine getirmeliyiz... Akademik çelişkilerin küçük bir başlangıcı aslında büyük bir başlangıçtır, çünkü ondan sonra bugün değilse yarın, yarın değilse ertesi gün - bunun güçlü devamları gelecektir.

(On Youth) adlı eserden alınmıştır.

FEN. FAK. ÖĞRENCİ BİLDİRİSİ

Fen fakültesi öğrencileri 22.2.1971 günü ilan edilen ve öğrenci aleyhine işleyen lisans yönetmeliğinin 9-10-11-12 nci maddelerinin kaldırılması için açtıkları imza kampanyası sonunda 750 imza toplamışlar ve bu haklı davalarını hem kamuoyuna hem de ilgililere duyurmak üzere dilekçelerini 22.11.1974 tarihinde dekanlıklarına sunmaya ve haklarını sonunadek savunmaya karar vermişlerdir. Öğrencilerin tesbit ettikleri akademik sorunlar şunlardır:

1 — İptali istenen maddeler şunlardır: Mecburi ders ve belgenin kaldırılması (M. 10, 11)

II — Derse devam ve vizenin kaldırılması (m. 9,12)

III — Akademik sorunlar: teksir ve kitap sorunu, çakışan ders programının düzeltilmesi kantin ve okuma salonunun açılması.

F. N. HEMŞİRE OKULUNDA BOYKOT DEVAM EDİYOR

F.N. Hemşirelik Okulunda — Boykot sürüyor

Bir süre önce Akademik-demokratik isteklerinin gerçekleşmesi için direnişe geçen Florence Nightingale Yüksek Hemşire Okulu öğrencilerinin boykotu kararlı bir şekilde sürüyor.

Okul yönetmeliğinin daha demokratik hale getirilmesini, ders geçme sisteminin konmasını, yurt sorunlarının çözümlenmesini ve okullarının İstanbul Üniversitesi'ne bağlı bir fakülte haline getirilmesini amaçlıyan boykot, tüm okul öğrencilerinin dayanışması ve kararlılığı ile başarılı bir şekilde sürmektedir.

Okul yöneticilerinin birçok zorluk çıkarmasına rağmen boykota devam eden öğrenciler; «bu baskılar bizi haklı mücadelemizden saptıramaz, mücadelemiz halkımızın demokratik mücadelesinin bir parçasıdır ve tüm sorunlarımızın çözümlenmesine kadar devam edecektir.» demişlerdir.

KAYSERİ'DE BASKILAR SÜRÜYOR

KAYSERİ DEMOKRATİK GENÇLİK DERNEĞİ yönetici ve üyelerine karşı son günlerde yoğun baskılar uygulanmaktadır.

Kayseri'de demokratik mücadelelerini sürdürmekte olan gençlere karşı uygulanan faşist baskıların en son somut belirtisi: arkadaşlarımızın geceleri (hiç bir sebep yokken) karakollara alınıp sürekli tehdit edilmeleridir. Yine K.D. Gençlik Derneğinin yayınladığı bildirilerin engellenmesi için bir sürü bürokratik engel çıkartılmaktadır.

Baskı Tarihi: 4/Aralık/1974

Genel sorun - M.K ve kemalizm Hegelciliği mi
M.K ve Bismark benzerliği?
Yeni Hegelcilik?

Gençliğin
ÇALIŞ

Toplumumuzun bütün sınıf ve tabakaları arasında olduğu gibi, gençlik içinde de pek çok siyasî akım ve kümelenme vardır. Bununla beraber bu siyasî akım ve kümelenmeleri; kendi içlerinde farklı eğilimler taşıdıkları gerçeğini dikkate alarak, üç ana mihrakta toplamak mümkündür.

— Ülkesinin ve kendisinin kurtuluşunu nihai olarak *sosyalizmde* gören gençlik mihrakı.

— Mevcut toplumsal yapıdan, haldeki durumuyla memnun olmayan, ve fakat kurtuluşu gene de bu toplumsal yapı içinde mütalâa eden sosyal demokrat-reformist gençlik mihrakı.

— Toplumumuza yarım yüzyıldır hakim olan; kendi içinde guruplaşmalar gösteren, fark lı sınıf kompozisyonuna ve dolayısıyla farklı tahakküm eğilimlerine sahip olan tekelci burjuvazi tarafından örgütlendirilen, yer yer nasyonal sosyalist (faşist); yer yer tekelci burjuvazinin fazlaa ideolojik etkinliğinde kalan, ama gene de belirli bir kristalizasyon gösteremiyen, genel olarak emekçi halkımızın ve ülkemizin kurtuluşuna yabancı kalmış, siyasi pratiği fazlaca aktif olmayan gençlik mihrakı.

Hemen beirtelim ki: genel olarak gençliğin yapısı gereği -toplumun çeşitli çıkar gruplarıyla derinlemesine ve hatta sathî bile olsa menfaat bağlarıyla bağlı olmaması veya bu bağların çok kısmî ve zayıf olması- özel olarak da kapitlist-emperyalist sistemin tarihi misyonunu tamamlaması bir kenara artık kokuşma ve çöküş sürecine girmiş olması nedeniyle halkın ve konumuz olan gençliğin hayatî ve güncel problemlerine çözüm getirememesi sonucu, geniş gençlik yığınları mevcut toplumsal yapıdan umudunu kesmiş, düzen aleyhtarı bir sürecin içine girmiş ve zırızın başında belirtiğimiz iki ana mihrakın etrafında kümelenmiştir.

Dar, kitlevî bir özellik göstermeyen, bunun yanı sıra ileri derecede örgütlenmiş olan üçüncü mihraktaki gençlik kümesinin nasyonal-sosyalist unsurlarının temel siyasetleri; ilk iki mikrakta yoğunlaşan düzen aleyhtarı gençlik hareketlerini dejenere etmek, dar bir siyasî pratiğe sürüklemek temeline oturtulmuştur. Elbetteki ülkemizdeki nasyonal-sosyalist hareketin gençlik politikası, sadece düzen aleyhtarı gençlik hareketini dar siyasî sınırlar içine hapsetmek, kısır bir döngü içine sokmakla kendini sınırlı tutmamaktadır. Bu politikanın boyutları; tekelci burjuvazinin faşist girişimlerinin bir parçası olarakta ele alınmalıdır. Ancak biz konumuz gereği, bunun gençlikle ilgili yanını ele aldık.

Kaba hatlarıyla gençlik içindeki siyasi kümelenmeleri özetledik. Bu siyasi kümelenmeyi belirleyen, gençliğin daha çok düzen aleyhtarı bir süreç içersine girmesine sebep olan ana etken, kapitalist-emperyalist sistem içinde bulunan ülkemizin, sistemin sürekli bunalımlarından artık çok daha derin bir şekilde etkilenmesidir.

Gençliğin devrimci birliğinin sağlanması, yarım yüzyıllık topum hayatımız ve sosyalist hareketin özel durumu gözönüne alındığında zoru bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Meselenin zorlu bir problem olmasının nedeni, son tahlilde, Türkiye'deki sosyalist hareketin subjektif durumuyla ilgilidir. Çünkü yarım yüzyıllık Türkiye sosyalist hareketinin genel zaafları gençliğe de yansımış, sosyalist harekette görülen ve genel olarak sağ bir karakter taşıyan eğilim, gençlik içersinde sosyalist gençlik hareketi 1960'lara kadar gelişen dönem içersinde hem nitelik ve hem de nicelik bakımından gerekli ve yeterli gelişmeleri gösterememiştir. Sosyalist hareketin gösterdiği genel zaafların ya nı sıra, yarım yüzyıldan beri kapitalist - emperyalist sistem içinde yerini tespit eden burjuvazi, daha ilkokullardan itibaren, adeta saksıda çiçek yetiştirir gibi, ülkemizin genç insanlarını burjuva felsefesinin ve düşüncesinin özelgenel bütün biçimleriyle sulamış, donatmaya çalışmıştır. Hatta, burjuvazi, gençliği kendi felsefi etkinliği içinde boğmak isterken, çoğu kez burjuvazi, gençliği kendi felsefi etkinliği içinde boğmak isterken, çoğu kez burjuva felsefesinin en ekstrem (uç), en faşist biçimlerini ele almaktan çekinmemiştir. Tek parti döneminin güneş-dil teorileri, köy enstitülerinin kuruluş *gerekçesinde* ifadesini bulan «kırlarda rejimin kılıcı, rejimin bekçisi olacak aydın köylü çocukları» tasarıları; kapitalist-emperyalist sistem içinde yerini alan burjuvazinin, tekelci kapitalizm çağının en güvenilir ve en gerici felsefesi olan faşist felsefenin gençliğe aktarılması çabalarının somut birer örneğidir. Çağdaş düşünce, uygar düşünce adı altında senelerce ve senelerce genç insanlarımıza evrensel temsilciliğini Neichse'nin yaptığı faşist felsefi düşünce tarzı, tekelci burjuvazi tarafından genç kafalara sokulmak istenmiş, meselenin iç yüzünü örtbas etmek içinde, esasen bu felsefe ile yakınlık gösteren milli isimler birer gizleyici maske olarak kullanılmıştır. Çağdaş düşünce, uygar düşünce adı altında genç insanlarımıza verilen bu felsefeye tepkiyi de, gene farklı sınıf kompozisyonuna sahip ve daha çok tefeci - bezirgân ve toprak temeli üzerinde yükselen tekel grupları göstermiş, ve fakat Neichse felsefesine ve bu fesefenin milli isimlere gizlenmiş biçimine alternatif olarak getirdikleri felsefede, kendi sınıf kompozisyonarı ve yapıları gereği, daha çok metafizik - mürteci bir fesefe olmuştur. Burjuvazi gençlik konusunda bunu yapmıştır ama; ne yazık ki sosyalist hareket, *sonucu olarak*, burjuvazinin gençlik konusundaki bu tutumunu teşhir edememiştir. Bütün kitleler katında verilebilecek felsefi - ideolojik mücadeleyi verememiş ve bunun sonucu olarak da, 1960 lara kadar geişen dönem içerisinde gençlik içinde gerekli ve yeterli olabilecek nitelik-nicelik birikimini sağlayamamıştır.

İşe bunun sonucudur ki, bugün düzen aleyhtarı gençlik olarak ortaya çıkan ve daha çok kapitalist - emperyalist sistemin sürekli buhranlarının maddî dürtüleri ile oluşan ve kendi için de, sosyalist ve sosyal demokrat - reformist mihraklar taşıyan gençlik kitlesi; tutarlı bir aksiyon için kendisine gerekli olan sıhhatli felsefi - ideolojik yapıyı, henüz kitlevi olarak kazanabilmiş değildir. Bu alanda yoğun ve yaygın olarak kazanabildiği şeyler varsa, 1960-70 döneminde düzenli ve sistemli olmasa bile, marksist klasiklerden yapılan çevirilerle temasa gelmesi sonucu kazanılmıştır. Esasen 1960-70 döneminin gerek devrimci gençlik hareketi açısından, gerekse Türkiye sosyalist hareketi açısından özel bir önemi ve değeri vardır. Sosyalizmin teori ve siyasî pratik bakımından en geniş kitelere uzanabildiği, ve hatta 1965-71 dönemi gençlik hareketlerinde, sosyalist gençliğin bütün bu hareketlere önderlik ettiği; hemen hemen bütün halk sınıf ve tabakaları arasında *sosyalist niyetlerle* karakterize çalışmaların yapıldığı bir dönem olması bakımından 1960-71 döneminin özel bir yeri vardır. Esasen, bu dönem yoğun (ama kaba ve sathî) teorik tartışma ve pratiği ile apayrı bir yazı konusudur. Buna rağmen bu dönemin sonuçlarıyla ilişkili olarak şunu söyleyebilirizki; bu dönemde de sosyalist teori sağ yorumlarla ele alınmış, bu dönemin pratiği de buna göre şekillenmiştir. Ancak, bu dönemin gençlik hareketi, ülkede derinleşen buhran, kapitalizmin kitleleri artan sömürüsü ve bunların dürtüsü sonucu atak, heyecanlı ve fedakâr diyebileceğimiz bir nitelik göstermiştir. Bu özelliklerin ise sağlıklı bir sosyalist hareket için yeterli olmadığını bugün çoğumuz biliyoruz.

1960-70 dönemini takiben gelen 71-73 döneminin ele alınması, konumuz gençlik olduğuna göre, bu sütunlar olmamak lâzım gelir. Bu dönemin, bu sütunlarda ele alınması müşkül kılan bir başka etken, dönemin zengin ve karmaşık sosyal pratiği, bu sosyal pratiğin toplumun bütün sosyal sınıf ve tabakaları içinde derinleşmesi, bütün sosyal sınıf ve tabakalar arasında da zengin ve karmaşık bir ilişkiler-çelişkiler yumağı oluşturmasıdır. Doğaldır ki böylesine bir ilişkiler - çelişkiler yumağı elimizdeki bir kaç sütuna sığdırılamaz. Esas itibariyle de bu dönemin siyasi boyutları, gerek sosyalist hareket açısından, gerekse hakim sınıflar açısından gençlik hareketinin siyasal boyutlarını aşmış; küçük çapta da olsa bir sosyal çarpışma dönemi boyutlarını kazanmıştır. Bu açıdan da bakıldığında bu dönem konumuzun sınırlarını aşmaktadır.

DÜZEN ALEYHTARI GENÇLİĞİN SOSYAL DEMOKRAT — REFORMİST MİHRAKI İSTİKRARLI BİR İDEOLOJİK YAPI GÖSTERMİYOR.

Gençliğin bu kesimi sosyalist gençlik kesimine nazaran bilinç ve örgütlenme bakımından daha da talihsizdir. S... yakın tarihimizin ze... ğin bu kesimi ise genel... de kümelenmiş, CHP'ni... parti dönemine tekrar ... jik ve örgütsel baskıla... lık kazanamamıştır. ... yoğun ideolojik etkinliğ... hemen bütün nüansların... tadır. Ülkemizde son ... şen buhranın dürtülerid... düzen aleyhtarlığı zemi... ki, tekelci burjuvazi, ... oluşan düzen aleyhtarı ... darıyla düzenin sınırla... maktadır.

Bugün sosyal dem... gibi isimlerle nitelendir... çekten muğlâk olan ge... de önemli sarsıntılar ge... şından da anlaşılacağı ... şünsel plânda olmaktad...

Bu sarsıntının ve b... taylandırabilmek için, ... kümelendiği CHP'nin t... olmaktadır. Ülkemizin ... 'İkinci Adam' süreçleri ... partili Parlâmenter De...

Faşizme karşı mücadele s...

Faşizmin hiç bir genel tarifi -doğru olsa bile- değişik aşamalardaki bütün ülkelerdeki gelişiminin ve faşist diktatörlüklerin çeşitli biçimlerinin özel niteliklerinin incelenmesi gereğini ortadan kaldırmaz. Her ülkenin kendi ulusal özelliklerini, faşizmin özel ulusal niteliklerini incelemek, irdelemek ve ortaya koymak ve buna göre faşizme karşı etkili mücadele yöntem ve biçimlerini bulmak zorunludur.

Lenin bizi, «kalıplaşmış yöntemlere, mekanik genelleştirmelere, taktik kurallarının, mücadele mücadele kurallarının «aynı tutulmasına» karşı kesin olarak uyarmıştı. Bu uyarı özellikle, büyük sermayenin çıkarları için kitlelerin ulusal duygu ve davranışlarını ve anti-kapitalist eğilimlerini sömüren bir düşmana karşı mücadele meselesi ile ilgilidir. BÖYLE BİR DUŞMAN HER AÇIDAN MUKEMMEL OLARAK TANINMALIDIR. Hiç gecikmeden onun çeşitli manevralarına karşılıkta bulunmalı, gizli hareketlerini keşfetmeli, onu her alanda her an püskürtmeye hazır olmalıyız.

Bütün ülkeler ve halklar için geçerli, evrensel bir faşizmin gelişim şemasını ortaya koymak büyük bir yanlış olacaktır. Bu, gerçek bir mücadele sürdürmemize yardım etmeyecek, zararlı olacaktır. Üstelik meselenin böyle konması, doğru ve tutarlı olarak yaklaşıldığında -gelişiminin belirli bir aşamasında -faşizme karşı mücadele cephesi içine alınabilecek veya en azından tarafsız hale getirilebilecek gurupların faşizm kampına itilmesi sonucunu doğuracaktır.

Fransa ve Almanyada faşizmin gelişimini örnek olarak alalım. Ba... zı arkadaşlar faşizmin fransada, Almanya'da olduğu kadar kolay olarak gelişemeyeceğine inanmak... tadırlar. Bu görüşte doğru ve yan... lış olan noktalar nelerdir? 18. ve 19. yüzyıllarda birkaç devrim geçir... miş olan Fransada olduğu gibi, Al... manya'da köklü demokratik gelenekler olmadığı doğrudur.

Bu görüşte doğru ve yanlış olan noktalar nelerdir? 18. ve 19. yüzyıllarda birkaç devrim geçirmiş olan fransada olduğu gibi, Almanya'da köklü demokratik gelenek... ler olmadığı doğrudur.

Fransa'nın, harbi kazandıktan sonra «Versailles» sistemini diğer ülkelere empoze ettiği ve Almanya'da olduğu gibi halkın incitilmediği (bu faktör Almanya'da çok önemlidir) doğrudur. Faşizmin iktidara gelmesinden önce bile köylünün büyük bir kesiminin tutucu partilerin etkisi altında bulunduğu Almanya'nın tersine Fransa'da bilhassa güneyde köylü kitleleri cumhuriyetin lehinde ve anti-faşist idiler.

Fakat, Fransa ve Almanya'daki faşist hareketlerin gelişiminin mevcut farklarına, Fransa'da faşizmin saldırısını önleyen faktörlere rağmen orada faşist tehlikesinin devamlı artışına dikkat etmemek veya bir faşist DARBE ihtimalini küçümsemek uzağı görmemek demektir. Bundan başka, Fransadaki bazı faktörler faşizmin...

I Gençlik içinde çeşitli sınıf ve tabakalar var.
Homojen değil bir felsefi-ideolojik yapı nasıl?

birliği için
ŞALIM

AYDIN ÇELİK

osyalist gençliğin elinde
ıgin pratiği var. Gençli.
llikle CHP çerçevesi için
ı 50 yıllık tarihinin (tek
dikkatı çekeriz) ideolo.
rı altında ciddi bir kişi.
3u kesim, burjuvazinin
ini ve ideolojinin hemen
nı kendi içinde taşımak.
yıllarda gittikçe derinle.
ir ki bu kesimi kaba bir
nine getirmiştir. Ne var
gençliğin bu kesiminde
potansiyeli olabildiği ka-
rı içinde tutmaya çalış-

ıokrat - demokratik sol
rilen, Fakat niteliği ger.
ınçlik mihrakı, günümüz
çirmektedir. Yazının akı-
üzere, bu sarsıntılar dü-
ır.
ıu mihrakın niteliğini de.
bu mihrakın etrafında
arihini ele almak zaruri
'Tek Parti,' 'Tek Adam',
döneminde olsun, çok
nokrasi döneminde olsun,

1960'lara kadar gelişen süreç içinde, CHP ve o. nun felsefesi gençlik içinde egemen olmuştur. Bu felsefe, kaba hatlarıyla «bireysel iradecilik» «ülkücülük» ve hatta tarihin akışını «ırkların üstünlüğü» esasına dayatan bir mahiyet taşımış tır. Başta da belirttiğimiz gibi bu felsefenin esin kaynağı Hegel ve Neichse olmuştur. Yakın ta. rihimizde yaşadığımız burjuva diktatoryal gi. rişimlerini siyasi şahsiyetlerinin (Erimler, Me. lenler, Fevzioğullar, Sadi Irmak, Sadi Koçaş. lar, elit militerler v.s. v.s.) hep CHP kökenli oluşu bir tesadüf değildir; ve bütün bu siyasî şahsiyetlerin besi yeri omuştur. Ne varki bu felsefenin en ileri derecede siyasî ifadesini ka. zandığı İtalyan ve Alman nasyonal sosyalist hareketlerinin 1939-45 büyük tarihsel altüstlük olayında, dünya sosyalist proletaryası ve emek. çi halklarının şamarıyla kesin bir yenilgiye uğ. raması sonucunda; bu felsefe ve bu siyasi akım, Dünya ölçüsünde geriemiş, nitelik olarak varlığı nı sürdürmekle beraber kendi adını kullanamaz hale gelmiştir. Evrensel plândaki bu tarihsel olay sonucudur ki bizzat CHP içinde bu felsefe. ye karşı tereddütler belirmekle beraber, o dö. nemde, sosyalist hareketin bu felsefeye karşı ulusal plânda gerekli felsefi-ideolojik mücadele. yi verememesi nedeniyle bu tereddütler hiç de. ğilse CHP gençliği arasında tutarlı bir demok. ratizme ulaşamamıştır.

1940'lardan beri kapitalist - emperyalist a. lemdeki sarsıntı, buhran ve savaşların yarattığı ekonomik krizin ülkemize yansıması, halkın ar. tan memnuniyetsizliği tefeci bezirgan, toprak temeli üzerinde yükselen DP muhalefetine uy. gun bir zemin hazırlamış, ve nihayet bu tekel grubu 1950'de iktidarı ele geçirmiştir. DP ikti. darı döneminde gençlik bu seferde metafizik. irticaî karekterli bir felsefe ile donatılmaya ça. lışılmış ve bu sefer; gerek toplum katında, ge. rekse gençlik katındaki sosyal-siyasî mücadele. ler müteredditt, ürkek Hegel'ci felsefe ile (Bu dönemde bu felsefe esasen kendisi ile yakınlık arzeden ulusal şahsiyetlerin yontulmuş şekliyle kitlelere takdim edilmiştir.) metafizik - irticaî felsefelerden kaynaklanmıştır. 1957'den itibaren derinleşen buhran sonucunda DP iktidarı zayıf. lamış, kitlelerin memnuniyetsizliği artmıştır. Bu durumdan yararlanan CHP ve onun içindeki te. kel gurupları, «kadrocu»ların felsefî ve siyasî önderliğinde 1960 hükûmet darbesini gerçekleş. tirdiler. Elbetteki 1960'larda DP'ye muhalif un. surlar arasında tekelleşmemiş orta derecedeki sermaye gurupları da vardı. Ne var ki, hareke. tin esas önderliğini toplumu yeniden organize et. mek isteyen tekelci burjuvazi yapıyordu. Bu ne. denledir ki 1960'ların CHP gençliği kuşağı tekel. ci burjuvazinin yontulmuş Hegel'ci felsefesi ve bunun yandaşı «Kadro»cuların felsefî siyasî et. kinliğinin yanı sıra; tekelleşememiş orta ve kü. çük sermaye çevrelerinin felsefî - siyasî (Burju. va materyalist) etkisi altında gelişti. Meseleyi siyasi planda koyarsak 1960'ların CHP gençliği kuşağı; tekelci burjuvazinin darbeci - komplocu tahakküm peşindeki kadrocuların siyasi etkinliği ile, tekelleşememiş orta ve küçük sermayenin ve bunun yanı sıra topraksız, az topraklı ve orta derecedeki toprak sahipleri ve işletmecilerin bir nevi «ne yerden ne yardan» zihniyetli ütopik po. pülist karekterli siyasi etkinliği arasında boca. layıp durmuştur.

1970'lere gelindiğinde, derinleşen buhran so. nucu CHP gençliğindeki siyasî kiristalizasyon, daha çok tekelleşmemiş ve küçük sermaye ile az topraklı yoksul köylülüğün siyasî talep ve arzuları noktasında yoğunlaşırken eskinin fel. sefi kalıntıları CHP gençliği içinde yeterince teşhir edilebilmiş değildir. Bundan dolayıdır ki CHP gençliği; halk sektörü, köy-kent gibi CHP proğramının ütopik karekterli, ve hatta bir yer. de tekelci burjuvazinin rahatlıkla denetimine gi. rebilecek (sermayenin dolaşım kanunu gereği) ve sonuç olarak tekelci burjuvazi için geniş bir sosyal taban yaratıp, tekelci burjuvazinin faşist girişimlerinin sosyal tabanını oluşturabilecek me seleler karşısında, CHP gençliği adeta şaşkındır. CHP gençliğine ütopizm ve Hegel'cilik arasın. daki ilişki ve çelişkiyi anlatmak, bu meseleyi teş. hir etmek, sosyalist hareketin felsefi ideolojik mücadelesinin başlıca meselelerinden olmalıdır. Son derece ilginç ve çarpıcı bir örnek olması ba. kımından Milliyet gazetesinin 29 Ekim 1973 ta. rihli sayısında Cumhuriyetin 50. yılı ile ilgili ola. rak yapılan açık oturumda «Kadrocu» siyasetin ideologu, Hegelci Felsefenin baş temsilcisi Şev. ket Süreyya Aydemir'in Toplumsal gidişin ma. hiyeti ve kendi endişelerini dile getiren sözlerini buraya atmakta fayda gördük: Şöyle diyor Ş. Süreyya Aydemir:

«Toplumumuzda tehlikeli bir gelişme var. Son yıllardaki sanayileşme hareketi şehirlerde büyük bir proleter kitlesi temerküzüne yol aç. mıştır. Bu durum sosyal zıtlık ve çatışmaları arttırmaktadır. Bu gidiş Katastrof'a (sosyal devrim, sosyal altüstlük) yol açacaktır. Bu gi. dişi frenlemek lâzımdır. Köyden şehire akını önlemenin çarelerini araştırmak lâzımdır.»

İşte, katastrofu (sosyal devrimi) önlemenin çaresi olarak etrafımıza baktığımızda C.H.P.nin Ak Günler programının Köy-Kent projesini gör. mekteyiz. İşte Hegelci kadrocu ile popülist C.H.P. programının buluşma yeri. Oysa bu şah. siyet 1960 Hükümet darbesinden tutun da 1971 komplo (cunta) teşebbüsüne kadar ülkemiz tari. hindeki pek çok komplo ve darbenin başındadır aynı zamanda. Buna rağmen bu komplocu şahsi. yet her nedense katastroftan korkmaktadır. Köy-Kent projesinde buluşan bay Hegelci-kad. rocu ile «ne yerden ne yardan» zihniyetli popü. list C.H.P.'li genç adam burada buluşmaktadır ama, Genç C.H.P.'li gene de bu kadrocuyu sev. mez; Çünkü onu komplocu (cuntacı) olarak ta. nımıştır. Ve bu noktada genç C.H.P.li haklıdır. Fakat işin paradoksal yanına bakınız ki bu kad- rocu da katastroftan korkar; hem de vebadan korkar gibi; ama genç C.H.P.li de katastroftan ya korkar ya da ürker. Demek ki bu meselede genç C.H.P.li sosyal devrim espirisi ile, komplo (cunta) espirisini biribirine karıştırmaktadır. Öncelikle belirtmek gerekir ki sosyal devrim ile cuntalar tamamen biribirinin zıttı olan iki ha. disedir. Bay Hegelci kadrocunun da söylediği gi. bi sosyal devrim sosyal çelişkiler temeli üzerinde yükselen, emekçi halkın eliyle gerçekleşen bir ekonomik sosyal Topyekün değişim hadisesi ol. duğu ve tamamen halkın emeği ve eseri olduğu halde, cunta hadisesi; genellikle bir toplumdaki değişik Tekel guruplarının birbirlerine karşı ha. kimiyeti temelinde ortaya çıkan bir dar gurup hareketi olup toplumsal yapının esasında bir de. ğişiklik yapmadığı gibi, halkın demokratik hak. larını gasbeden bir harekettir. Görüldüğü gibi, bu iki hareket, hem amaçları ve hem de araç. ları bakımından biribirine taban tabana zıttır.

Sosyal-demokrat gençliğin mevcut durumu. nu özetlersek; Bu gençlik kesimi mevcut top. lumsal yapıdan memnun değildir. Kapitalist - Emperyalist sistemin tarihi misyonu kalmaması, kitlelerin ve gençliğin güncel sorunlarına ve bü. tün bir toplumsal gelişmenin önüne bir engel ha. linde dikilmesi sonucu, bu gençlik kesiminde ö. nemli bir düzen aleyhtarı potansiyel oluşmuş; ne varki siyasî bilinç bakımından bu gençlik ke. simi, yukarıda zikrettiğimiz toplumumuzun ha. kim sınıflar ve burjuvazi acısından entellektüel tarihsel gelişimi, bu gençlik kesiminin siyasi bi. lincinde tereddüt, muğlaklık yaratmış; o kadar ki sosyal devrim esprisi ile cunta espirisini amaç ve araçları bakımından birbirinden ayıramıya. cak derecede bir-felsefi-ideolojik-siyasi tereddü. dün içine sürüklemiştir. Ancak 1960-70 ve 1971- 73 döneminin zengin sosyal-siyasî mücadeleleri bu gençlik kesiminde de etkilerini göstermiş, an. cak bu etkiler, derlenip toplanıp bir yeniden üre tim sürecine sokulamamıştır. Sosyalist hareke. tin, bu yeniden üretim sürecinin gerçekleştiril. mesinde önemli bir rolü olacaktır ve bu rol he. nüz bir görev olarak karşımızdadır.

Özet olarak diyebiliriz ki; sosyalist ve sos. yal - demokrat gençlik kesiminin oluşumunda, esas olarak, kapitalist-emperyalist sistem içinde yer alan ülkemizdeki bu sisteme bağlı olarak ge. lişen ekonomik sosyal buhranlar rol oynamış, ve fakat bunun yanı sıra 1960-70 döneminin siya. sal gençlik hareketleriyle, 1971-73 döneminin dar kapsamlı bile olsa, sosyal çarpışma dönemi her iki gençlik kesiminde; en azından sosyal-demok. rat gençliğin gerçekten talihsiz felsefî geçmişin. de; sosyalist gençliğinde pek de parlak olmayan felsefi yapısında, önemli sarsıntılar yaratmıştır. Bu sarsıntıların bir yeniden üretim sürecine muhtaç olduğunu yukarda belirttik.

Şimdiye kadar gençlik içindeki siyasî kü. melenmeleri açıklamaya çalıştık. Gençliğin sos. yal tavrını *kaba olarak* belirledik. Henüz yazı. mızın başlığına açıklık getirmiş değiliz; bu açık. lığı bundan sonraki yazımızda ele alacağız.

omut olmalıdır

G. DİMİTROV

gelişmesinin lehindedir. Fransa'da diğer kapitalist ülkelerden daha sonra başlayan iktisadi buhranın daha derin ve kesin olarak devam ettiğini ve bunun büyük ölçüde, faşist demogojiyi teşvik ettiğini unutmamalıyız. Fransız faşizmi orduda ve memurlar arasında, Ulusal sosyalistlerin Reichswehr'de (1) iktidara gelmeden önce sahip olmadıkları güçlü araçlara sahiptirler. Bundan başka hiçbir ülkede parlementer rejim, Fransa'da olduğu kadar çökmemiş ve kitleler arasında öfkeye yol açmamıştır. Biliyoruz ki Fransız faşistleri, bunu burjuva demokrasisine karşı mücadele ederken silâh olarak kullanmaktadır. Ayrıca Fransız burjuvazisinin, politik ve askerî egemenliğini Avrupada kaybetmek korkusuyla faşizmi geliştirmeye çalıştığı da unutulmamalıdır.

Böylece anlaşılmaktadır ki Thorez ve Cachin'in her zaman bahsettikleri ve bizim içten bir sevinçle karşıladığımız Fransa'daki anti-faşist hareketin kaydettiği başarılar, hâlâ işçi kitlelerinin faşizme giden yolu tamamiyle kapattığını göstermekten uzaktır. Raporumda bahsettiğim Fransa işçi sınıfının faşizme karşı mücadeledeki görevlerinin büyük önemini bir kere daha kesinlikle belirtmeliyiz.

Faşizmin geniş bir kitle temeline sahip olmadığı ülkelerde zayıf olduğunu ileri süren aldatıcı bir görüşe sahip olmak da aynı şekilde tehlikelidir. Geniş bir temele sahip olmadığı halde devletin silahlı güçlerine dayanarak iktidara gelen faşizm aynı zamanda devlet organlarını da kullanamaktadır. Bulgaristan, Yugoslavya rak temelini genişletmeye çalış- ve Finlandiya gibi ülkeler bunun açık örneğidir.

Dutt, çeşitli ülkelerdeki faşist hareketin özel niteliklerini dikkate almadan burjuvazinin her reaksiyoner tedbirini yanlış bir tutumla faşizm olarak kabul edip, bütün sosyalist olmayan kampı faşist diye adlandıracak kadar ileri giderek faşizmi genel bir kavram olarak mütalâa etme eğiliminin aramızda mevcut olduğu görüşünde haklıydı. Çünkü sonuçta faşizme karşı mücadele, güçlenmemiş zayıflamıştı.

Şimdi bile faşizm sorununa yaklaşımda, klişe kalıntılarına rastlamaktayız. Örneğin, bazı arkadaşlar, Roosevelt'in (2) «NEW DEAL» programının İngiltere «Ulusal Hükümetinden» daha açık ve daha kesin bir biçimde burjuvazinin faşizme doğru gelişimini temsil ettiğini iddia etmektedir. Böyle bir iddia faşizm sorununa klişeleşmiş bir yaklaşımın işareti değil midir? Roosevelt'e karşı çıkan Amerikan mâli sermaye çevrelerinin, ABD'deki faşist hareketi teşvik eden ve örgütleyen en büyük güç olduğunu bir kimsenin görmemesi için adi şemalara bağlı olması gerekir. «Amerikan vatandaşının demokratik haklarını savunan» bu çevrelerin iki yüzlü taşkınlıklarının arkasında Birleşik devletlerde gerçek faşizmin geli-

(Devamı 7. sayfada)

Dünya Öğrenci Basın Birliği'nin Çağırısı

BAĞIMSIZLIK HAREKETLERİNİ DESLEKLEYİN

Bu yılın başlarında, İrlanda Öğrenci Birliğinin ve Uluslararası Öğrenci Birliği Sekreterliğinin daveti üzerine «Öğrenci Basının Amaçları, Görevleri ve Haberleşme çalışmaları» konusunu Dublin'de tartışmak için 2. Uluslararası Öğrenci Basını Semineri toplandı. Bu seminere 21 Milli Gençlik örgütü katıldı.

Öğrenci basınının haberleşme ve toplumsal açıdan faaliyetinin önemi üzerinde özellikle duruldu. Öğrenci basınının, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe karşı bağımsızlık, barış, demokrasi, toplumsal kalkınma ve toplumun ihtiyaçlarını karşılayacak daha ileri ve yüksek demokratik eğitim kurumlarından yana halkla öğrencilerin omuz omuza mücadelelerinde etkili bir araç olması görüşünde birleşildi.

Öğrenci basının örgütlenme meseleleri üzerinde tartışılırken, katılanlar öğrenci basının öğrenciler ve onların örgütleri tarafından kontrol edilmesi ve öğrenci basının öğrencilerin toplumsal, siyasal ve eğitimsel mücadelelerini temel alması ve muntazam mali kaynakların sağlanması gerektiği konuları üzerinde önemle durdular.

Tartışmalar, öğrenci basının, okurları ve milli basınla olan ilişkilerini sıklaştırması kararı üzerinde yoğunlaştı; ve daha yüksek seviyedeki eğitimsel ve toplumsal kuruluşlarla, daha da özel olarak bilhassa toplumla, eğitimin yeniden düzenlenmesi ve demokratikleştirilmesi ve yeterli eğitimsel ihtiyaçların elde edilmesi, öğrencilerin ve işçi sınıfının ortak çıkarlarını ve meselelerini çözmek için verilen mücadelede iliş kilerin daha da kuvvetlendirilmesi üzerinde önemli kararlar alındı.

Katılanlar, öğrenci basının ve haber alma faaliyetlerinin başarısının, toplumsal ve siyasal eğitimin Öğrencilerin ilerici bilincinin, öğrenci haklarının savunulmasının, ilerici bir yönetimin öngörülmesinin ve mücadelenin öğrenciler tarafından yürütülmesinin sonucu olduğunu kavradılar.

BAĞIMSIZLIĞI DESTEKLEYİN :

Öğrenci basının bu örgütleyici, yönlendirici ve harekete geçirici görevinin hiç bir zaman basın tröstleri tarafından kontrol edilmemesi gerektiği, kâr getirmeyen bir esas üzerine kurulması ve bazı kapitalist ve faşist ülkelerde olduğu gibi, öğrenci haklarının korunması ve meselelerinin halkın meseleleri ile özdeşlenmesinin sonucu, tehdit altında bulundurulmaması gereği üzerinde durdular.

Katılanlar, hakim sınıfların, diğer pek çok ülkede de olduğu gibi, mesela Avustralyadaki öğrenci basını baskı altında tutmak için çıkardıkları menfur ve müfteri baskı kanunlarını şiddetle kınadılar. Katılanlar sosyalist ülkelerdeki gençliğin ve öğrenci basının, öğrenci gençliği halk ile beraber yeni bir toplumun kurulması için nasıl bir işbirliğine çağırdıklarına önemle işaret ettiler.

Katılanlar, öğrenci basının şu andaki en acil görevinin öğrencileri, uluslararası dayanışmanın sağlanması için harekete geçirmek, özellikle Paris Antlaşmasının harfiyen uygulanması için Vietnam halkının kahramanca mücadelesini desteklemek, Nguyen Van Troy hastahane ve okul inşaatı projesinin ilerlemesini istemek ve Arap halklarının haklı mücadelesini desteklemek olduğunu kararlaştırdı.

Ayrıca dünyadaki bağımsızlık hareketlerinin -özellikle Mozambik, Gine Bisseau Cumhuriyeti, Angola, Zambia, Zimbabwe ve Güney Afrikadaki hareketlerin - desteklenmesi ve güçlü bir kampanya ile bu haklı mücadelenin tanıtılması istendi.

DÜNYADA ÖĞRENCİ HABERLERİ :

Toplantıya katılanlar, faşizmle mücadele eden İspanyol, Portekiz ve Yunan halkları ve öğrencileri ile dayanışmayı devam ettirmenin gereği üzerinde durdular. Delegeler Şilideki demokrat ve yurtseverleri, sosyalistleri tek vücut halinde destekledikleri bildirdiler. Ayrıca öğrenci basının görevini hızlı bir şekilde yerine getirebilmesi için tecrübe ve bilgi alışverişi esasına dayanan hem karşılıklı hem de çok yanlı ilişkiler geliştirme konusunda karara vardılar.

Katılanlar, öğrenci basının, karşılıklı anlayış havasının, dostluğun, uluslararası işbirliğinin ve güvenliğin barış atmosferinin kurulmasında ve geliştirilmesindeki hayati sorumluluklarının üzerinde önemle durdular.

SECHABA
MAYIS/1974

GÜNEY KORE HALKININ DEMOKRASİ MÜCADELESİ

«Dehşet verici bir hapishane», bu Güney Kore halkının kendi ülkeleri için kullandıkları bir deyim. Tüm Güney Kore halkı bugün gerçekten bir hay dut sürüsü olarak muamele görüyor. Güney Kore demir parmaklıkları olmayan bir büyük hapishane adeta. Ülke gerici güçler tarafından arı peteği gibi örülmüş durumda. 15000 esas üyeli CIA-K (Kore merkezi haberalma örgütü) ayrıca 370000 siyasi ajana sahip. 50 000 kişilik polis gücünü ve 320 000 polis habercisini, 20 000 kişilik kontr gerilla birliklerini 700 000 kişilik kukla or duyu ve 2 500 000 üyeli «Vatan savunma güçleri» de hesaba katılınca ülkede çocuklar, yaşlılar ve hastalar dahil tüm nüfusun her 25,2 kişisine bir ajan isabet etmekte. «Onlar» diye halkın adlandırdığı ajanlar her yere dağılmış durumda sokaklar, köyler, işyerleri, okullar, parklar, tiyatrolar, hoteller, restoranlar, çayhaneler, v.b. «onlar»la dolu. Halkı gözetliyorlar, konuşmalarını giz lice dinliyorlar ve halka gölge lik yapıyorlar (halkın gölgesini oluşturuyorlar)

Bu oran, toplumun bazı kategorileri için Amerikan emperyalizminin kuklası faşist Park Ching Hee Kliğinin halktan ne denli korktuğunu daha açık gösteriyor. Her 15 işçi her 8 öğrenci ve her 5 açık deniz balıkçısı için bir haberci var.

«İfade özgürlüğü», «insan haklarına saygı» yada demokrasi içeren her hangi bir kavramı Güney Kore için kullanabilmek maskaraların bile harcı değil.

Demekrasi Kore'de hiçbir zaman varolmadı.

Bir Japon gazetesi şöyle yorum yapıyor. «Ortaçağ Karanlığını bile aratır biçimde baskı ve terör cehennemi işte bugünkü Güney Kore». Bir Britanya gazetesi ise «Demokrasi Kore'de hiç bir zaman varolmadı.»

Güney Kore'nin her yerine dağılan ve kendi kendilerine iş edinip karşı oldukları kimselere «sızma» ve «isyan» sözcüklerin bol bol kullanarak ce za dağıtan baskı güçleri karşısında herkes yaşama kaygısı içinde, yine de daha yüksek ücret talep eden işçilerin ve öz gürlük isteyen öğrencilerin gösterilerinin ardı kesilmiyor.

Hür dünya'nın (!) savaşa. lükçü demokrasi (!) tahtına kurulan kukla Sygman Ree'den iktidarı devralan Park Chung Hee Kliği sosyal demokrat bile sayılamayacak muhalefet lideri Kim Dae Jung'u güpegündüz iltica ettiğ Tokyo'dan arabaya atıp kaçırmış. Bu skandal sonucu Güney Kore tüm komşuları ile ilişkilerini kesip içine kapanmıştır. Vietnam'da ABD em rine verdiği asker oranı nüfusuna oranla ABD'den fazla olan GK, gangster Kanunları ile yönetiliyor.

Güney Kore toplumunun de mokratlaşması-halkın ve öğrencilerin acil isteği.

Park Chung Hee Kliğinin zaptedemediği öğrenciler, demokrasi ve özgürlük alevini şimdi bütün topluma yaydılar. Siyasi davalar daraağaçları ve cinayetler hızla gelişirken mücadele de hız la gelişiyor.

Park Chung Hee Kliği 10 milyondan fazla suçsuz insanı geçen sene tevkif etti. Yalnız 2 500 000 nüfuslu North Chol. la ilinde geçen sene tevkif edilenler 1 120 000. Bu rakamlar tüm GK halkının nasıl Park Chung Hee Kliği bir hedef ha line geldiğini belgeliyor. Seul Bölgesinde bir ağır ceza haki mi ayda 24 000 dava sonuçlandırıyor. Bu mahkemelerde orta lama bir dava 30 saniye sürü yor.

Hapishaneler ve infaz bölgeleri bütün ülkeye yayılmış du rumda.

Otuzdan fazla muazzam hapishane, 2500 polis merkez hücresi yanında yurtseverlerin vahşice öldürüldükleri yerler var. Bu infaz bölgelerinde kay bolanların büyük bir kısmının henüz gizli işkence hücrelerin de olduğu ailelerine bile söy lenmiyor.

Geçtiğimz sonbaharda CİA gangsterleri Seul üniversitesi profesörlerinden Choe Jong Gil ve üç Öğrenciyi, Yonse üni versitesinden bir öğrenciyi işkence odalarında öldürdüler. 20. yüzyılın en gelişmiş işken ce aletleriyle yapılan bu sorgulamalardan sakat çıkan Rihwa, Kız Üniversitesi öğrencisi bir kız Kasım başında öldü.

«17 Kasım» Öğrenci Günü kutlandı

Bu ay uluslararası öğrenci hareketi, 17 Kasım'ın 35. yıldönümünü kutladı. 17 Kasım 1939 olayları, tarih sayfalarına, o dönemin anti-faşist mücadelesi saflarında yer alan ve pek çok şehit veren öğrencilerin faşizme karşı mücadeleye başladıkları gün olarak geçmiştir.

Mart 1939'da Hitler faşizminin kanla işgal ettiği Çekoslovakya'da büyük protesto gösterileri başladı. Bu büyük gösterilerin üzerine; SS, Gestapo ajanları vahşice saldırdı. Ekim 28'de öğrenci liderlerinden Tıp Fakültesi öğrencisi Jan Opletal elinde Çek işçi şairi Jiri Wolker'in «Adalet için savaşa gittiler» adlı sözleri yazılı bir pankartla yürürken SS kurşunlarıyla yaralandı, onun 17 kasımda ölümü üniversite öğrenci gençliğini yeni gös terilere itmesi diye SS kıtaları üniversiteyi basarak faşist terör estirdi. Bunun üzerine gençlerin çoğu öğrenimini keserek direnme hareketine katıldı.

1941'de Britanya Ulusal Öğrenci Birliği ile Uluslararası Öğrenci Konseyi 17 Kasımı Uluslararası öğrenci günü ilan ettiler.

CİA Başkanı dünya halklarını tehdit etti

Amerika merkezi haber alma ögütü (CİA) başkanı tüm dünya halklarını açıkça tehdit etti. ABD'nin dünya halkları için bir zulüm ve sömürü kaynağı olması, bugün hepimiz için bilinen bir gerçek: Ama CİA başkanının sözleri ABD'nin cüretkârlığını açıkça gösteriyor. CİA başkanının «ABD' nin ve müttefiklerinin (Emperyalizmin ve sömürdüğü ülkelerdeki hâkim sınıfların) çıkarları gerektiğinde CIA, dün yanın her yerine müdahale eder.» şeklindeki sözleri ABD'nin son zamanlardaki Şili'de, Yunanistan'da, Kıbrıs'ta, giriştiği kanlı darbelerin yapanlar tarafından doğrulanması oldu. Bugün bu örgütün sosyalizm ve kurtuluş mücadelesi veren halklara yapılan işkence ve modern yıldırma metotları konusunda özel uzman yetiştirme, işkence aleti ve uzman ihraç etmekte olduğu devrimci mücadele veren halklarca bilinmektedir. Emperyalizmin beyni ve vurucu gücü olan CİA ve pentagon (ABD askeri genel kurmayı)'un pasifikasyon metotlarında oldukça ustalaştığı görülmekte, buna karşı mü cadelenin ancak ustaca ve bilinçli şekilde verilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Bütün modern araçlarla donatılması sayesinde, yerli hâkim sınıfları her yönden takviye eden CİA, gelişen ekonomik, sosyal ve politik kriz kar şısında daha da azgınlaşmakta, taktik alanda nekadar güç lenirse güçlensin, kendi mezarını kendisi, her gün biraz daha kazmaktadır.

Halkların gelişen devrimci mücadelesi sonucu emperyalizmin ve onun kanlı elleri CİA'nın tarihin çöplüğüne atılacağı gün yaklaşmaktadır.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nde öğrenim sistemi ilkeleri ve eğitim eylemi doğrultuları

Halk demokrasili egemenlik kurulunca Vatan Cephesi hükümeti çabasını okul ve öğrenimi yeni baştan düzenlemeye yöneltti. Öğrenim ve bilim aynı o yüce tarihsel ödevin icrasına, yani toplumun sosyalist temel üzerine yeni baştan düzenlenmesine yardım etmeliydi.

Okul davasının demokratikleşmesine hemen başlandı. Yönetim kadrolarında, temizleme oldu, eylemlerini faşist hükümet politikasıyla bağlayan kişiler okuldan uzaklaştırıldı, Okullar önüne yeni ödevler kondu: İlerici ruhta eğitim yapmak, öğrencileri şovenist ve her türlü gerici ülküden korumak. Bununla birlikte sağlam bilimsel ve toplumsal politik görüş aşılamasına çaba göstermek.

Halk egemenliği, ulusun büyük bir kesimi arasında, helede köylerde, azınlıklar arasında, kimi sınır bölgelerinde cahilliği ortadan kaldırmak için büyük gayretler harcadı. Yeni çağ tüm vatandaşların politik yaşama etken katılmalarını istiyordu. Bu nun için ise cahil kalan yüzbinin üstünde bulgar vatandaşının okuma yazma öğrenmesi ve siyasî bakımdan hazırlanması gerekiyordu.

Vatan cephesi eğitim politikasında yer alan ana doğrultular 1947 yılında kabullenen yeni anayasada yer aldı. 79. madde eğitim sorununu şöyle düzenler: «Vatandaşların eğitim hakkı vardır. Öğrenim dünyevî olup, demokratik ilerici ruhtadır. Ulusal azınlıkların kendi ana dillerinde okumaya ve millî kültürlerini geliştirmeye hakları vardır. Bulgar dilinin okunması ise yükümlüdür. Okullar devletindir. Eğitim hakkı okullar, öğrenim kurumlarınca, burs sağlayan Üniversitelere,

Vatan cephesi Hükümetinin öğrenim alanında yaptığı ilk atılımlar, Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde artık gerçekleştirilen büyük politik ve sosyal ekonomik değişimler ahengindeydi. Bunlar, Halk demokrasili egemenliğin sağlamlaşması ve geniş çapta sosyalist kuruculuğuna geçilmesine uygundu. Bu yönde elde edilen başarılar, işçi sınıfıyle emekçi köylüler arasındaki birliğin sağlamlaşması, ekonominin ayağa basması, Marksçı - Leninci ideoojinin, sosyaist toplumu yöneltme, kurma ve geliştirme yönünde hakim ideoloji olarak gerçekleştirilmesi sayesinde olanaklı kılındı. Bu başarılar, halk eğitiminin tam bir sosyalist sisteme geçmesi için bir hazırlık dönemiydi.

Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde sosyalist ekonomi ve kültürün kurulması, ilerici ilkelere dayanan yeni bir öğrenim sistemi kurulmasını gerektiriyordu. Bu ilkeler şunlardır:

1 — *Öğrenimde genel yükümlülük ve bedavalık, örgütlemede demokratiklik orta ve yüksek öğrenimi genişletmek.* Bu ilke doğrudan doğruya kuruculuk ödevinden, kültürel devrim istenimlerinden ileri gelir. Sosyalizm tüm emekçilerin bilinçli eylem ve apaçık siyasal perspektifleriyle gerçekleştirilen bir düzendir. Sosyalist toplum, seçkin «içlel takımla» yönetilmeyip, en geniş halk yığınlarının davası ve yaratıcılığıdır.

2 — *ULUSAL ÖĞRENİM SİSTEMİNDE BİRLİK*

Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde genellikle diğer sosyalist ülkelerde olduğu gibi herkesin öğrenimine istediği dereceye kadar devam etme olanağı vardır. Program gerçi öyle bölüşülmeli ki, ayrı ayrı eğitim derecelerinde kesintisizlik ve süreklilik gerçekleşebilsin. Yüksek okullara girmek, bitirdiği okula bakmaksızın olur. Sınıfsal ve diğer sınırlamalar yoktur. Ve bu ilkenin derin demokratik niteliği vardır.

3 — *ÖĞRENİMİN TOPLUMSAL VE DEVLETSEL NİTELİĞİ :*

Tüm ulus çocuklarına öğrenim sağlama hakkı ve kaygısı yegane sosyalist devletindir. Bulgaristan Halk Cumhuriyetinin devlet okul düzeni, öğrenim kurumlarına maddi donatım yapar, masrafı çeker, planlılık, öğretim plân ve programlarında birlik, perspektiflik ve özelleşmiş, örgütsel ve yöntemsel yönetim sağlar Okul örgütü toplumun davasıdır.

4 — *ÖĞRENİMİN DOĞAL NİTELİĞİ :*

Okul, sosyalist devletin davası olduğu takdirde, kilise ne okul örgütünü ve ne de öğrenim ve eğitim doğrultularını etkiliyebilir.

5 — Erkek ve kadınların eşit öğrenim haklarının garantisi. Erkek ve kadınların değişik tür ve dereceli okullarda öğrenim yapma hakkı eşittir. Aynı öğrenim planları ve programlarınca öğrenim yaparlar.

6 — Tüm ulus çocukları öğrenim hakkına sahiptir.

Bulgaristan küçük bir ülkedir, Fakat Bulgaristanda hayli de azınlık yaşar. Onlara hiçbir sınırlama, ırkçılık belirtileri yapılmaz. Öğrenim yoluyla ulusal asimilasyon deney belirtileri görülmez. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Anayasası, milliyetlerine bakmaksızın tüm çocukların öğrenimlerini sağlar.

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti öğretim kurumlarınca gerçekleştirilen öğrenimin amacı, kişinin her taraflı ve uyumlu gelişimidir. Kişiyi, yeni yaşamın kuruculuğuna etken ve yapıcı bir surette katılmaya, sosyalist kazanımları korumaya ve barışın tüm dünyada galebe çalması yönünde savaşmaya hazırlamaktır. Bu amaç beş ana ödevde kongreleştirilmiştir. Akılsel, Ahlaksel, estetik eğitim, politeknik eğitim ve beden eğitimi.

AKILSEL EĞİTİM:

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti okullarında, yetişen kuşağın sağlam bilimsel bilgi edinmesi yolunda gayet büyük kaygı gösterilir. Zira bu bilgi sayesinde onlarda bilimsel görüş biçimlenir. Gerçeğin tüm insanlığın gerekçe ve saadeti uğrunda anlaşılması, öğrenilmesi ve değiştirilmesi sadece bilimsel bilgi sayesinde olabilir.

AHLÂKSEL EĞİTİM yeni Bulgaristanın maddesel yaşayışında olagelen değişmelerle beraber insanların ahlâkı, tutumu, görüşü, emeğe ve toplumsal mülkiyete, devlete karşı ilgisi de değişir. İşte bu yüzden henüz küçük yaşta yeni iç dünya, yeni karşılıklı ilgi ve ahlaksel anlayışlar kurma kaygısı ön plândadır.

AHLÂKSEL dayanıklık ise görüş gücü ile, iradeli karar alışın sabitliği ile, duyu doğrultularının etkinliği ile belirlenir. Bu niteliklerin tümcesi ise normal okul kolektifi koşullarında, günlük öğrenim, eğitim çalışmalarında biçimlenir.

ESTETİK EĞİTİM kişinin içel bakımından biçimlenmesinin ayrılmaz bir kısmıdır. Üretim güçlerinin gelişimi ve üretimin tüm alanlarda artması okulun, daha sağlam bilimsel ve emeksel hazırlık vermesini ister. Ürün niteliklerinin günbegün artması için üretime hazırlanan öğrencilerin estetik kültürünü artırmak gerekir.

POLİTEKNİK EĞİTİM de güdülen erek öğrencilere üretimin ana dalları üstüne bilgi edindirmektir. Bu hal, öğrencilere üretim araçlarının kullanışına ve helede yeni teknikse1 araçları benimsemeye yardım eder. Pek tabii politeknik eğitim meslek eğitimi değildir. Politeknik eğitim dar özelleşme sağlamaz. Her şeyden önce kişiyi her taraflı geliştirme ödeviyle bağlı olup her emek eyleminin başlangıcını oluşturur. Politeknik eğitim, genel eğitim hazırlığından, ve helede doğal bilimler üstüne bilgi veren derslerin hazırlığından ayrılmaz bir parçadır. Politeknik eğitim, yoluyle tekniksel beceriklikten başka kişinin akılsel yetenekleri de gelişir. Öğrencilerin doğrudan doğruya üretim sürecine katılışının önemli eğitimsel sonucu olur. Bu hal emek üstüne yeni ilgi uyandırır, öğrenci ve işçiler arasında ilişki oluşturur. Öğrenciler emek gerginliğiyle yaşamağa başlar, sosyalist yarışmasının arkadaşlık ve karşılıklı işbirliğinin değer ve sonuçlarını görüp anlarlar.

BEDENSEL EĞİTİM sıralı eğitim programlarıyle olduğu gibi, okul dışı bedensel eğitim eylemiyle de gerçekleştirilir. Bedensel eğitim beden güçlerini sağlamlaştırmaktan başka kişinin ahlâksal biçimlenmesine de elverişlidir. Mertlik, direşkenlik ve dayanıklık, spor utkusuna kavuşmak üzere yürütülen genel savaşta yarışma ruhu, arkadaşlık ve işbirliği niteliklerini geliştirir.

Eğitim eyleminin başarılı bir surette gerçekleştirilmesinde çocuk ve gençlik örgütleri, Dimitrov'cu Piyonye «Septemuriyçe» örgütü ile Dimitrov'cu Komünist Gençler Birliği /DKMS/örgütü bilhassa önemli rol oynarlar. Bunlar gönüllü ve amatör örgütler olup çocuk ve ilk gençlik çağında hemen hemen tüm öğrenciler bu örgütlerde üyedir.

Gençlik örgütleri, üyelerinin daha derin bilimsel bilgi sahibi olmalarına elinden geleni esirgemez. Gençlerin, yapıcı sosyalist devrimi davasına inançlı, içten bağlı toplumsal ve siyasal bakımdan işlek olma, üretime daha büyük bir özelleşmeye sahip olma arzusuyle katılma ruhunda eğitilmesine olanca kuvvetini harcar. Örgütü ve Dimitrov'cu komünist gençler birliği yetişen kuşağın öğrenim ve eğitiminde okulun değerli yardımcılarıdır.

Faşizme karşı mücadele

(Baştarafı orta sayfada)

şini görememek işçi sınıfını en kötü düşmanına karşı mücadelesinde yanıltmakla aynı anlama gelmektedir.

Tartışmada değinildiği gibi, koloni ve yarı-koloni ülkelerde de bazı faşist guruplar gelişmektedirler, fakat şüphesiz Almanya, İtalya ve diğer kapitalist ülkelerde görmeye alıştığımız faşizm çeşitinden değildir buralardaki faşizm. Burada özel ekonomik, politik ve tarihsel şartları incelemeli ve dikkate almalıyız. Ayrıca bütün bunlara bağlı olarak da faşizm kendi ne özgü biçimler almaktadır ve almaya devam edecektir.

Düşünce tembelliği içindeki bazı arkadaşlar gerçek hayat fenomenlerine SOMUT olarak yaklaşamamakta, gerçek durumun ve sınıf güçleri arasındaki ilişkinin dikkati ve SOMUT bir incelemesi yerine genel, YÜZEYDE FORMÜLLER getirmektedir. Bunlar bize yanılmaz bir amaçla ateş eden keskin nişancıları değil, ya çok yükseğe ya çok aşağıya, ya çok yakına ya çok uzağa ateş ederek her zaman HEDEFİ ŞAŞIRAN «yaman» silahşörleri hatırlatmaktadır. Fakat biz, işçi hareketinin sosyalist savaşçıları, işçi sınıfının devrimci öncüleri olarak hedefi şaşırmadan vuran keskin nişancılar olmak isteriz...

1960'dan GÜNÜMÜZE GENÇLİK

— 2 —

7/EKİM/1960

Akademilere girişin sınavla olmasını protesto eden Ankara Ticaret Lisesi öğrencileri derslere girmediler.

10/EKİM

Ticaret Lisesi öğrenci ve mezunları bir yürüyüş yaparak, Akademi giriş sınavının kaldırılmasını istediler.

17/EKİM

Eskişehir Ticaret Lisesi öğrencileri Akademi giriş sınavının kaldırılmasını sağlamak amacıyla boykota başladılar.

Üniversiteye giremeyen öğrencilerin rektörlüğü işgalinden bir görüntü...

20/KASIM

Atatürk Üniversitesi öğrencileri yönetmeliklerde yapılmasını istedikleri değişiklikler dolayısıyla derslere girmediler.

26/KASIM

Üniversiteye giremeyen 100 kadar genç İST. ÜNİ. Rektörlük binası önünde «protesto bekleyişi» yaptılar. Öğrenciler hareketlerinin rektör kendilerini kabul edinceye kadar devam edeceğini söylediler.

12/ARALIK

3000'den fazla genç bir yürüyüş yaparak Fransanın Cezayir halkı üzerindeki baskı ve zulmünü protesto ettiler. Öğrenciler Fransız konsolosluğu önüne bıraktıkları pankartlarda şunlar yazılı. «Cezayire Hürriyet» «Fransa Cezayir'den defol» «Hür Cezayirle beraberiz.»

13/ARALIK

Ankara'da gençler Cezayir halkının mücadelesini desteklemek için bir yürüyüş yaptılar.

16/ARALIK

İzmir'de gençler Fransa'nın Cezayir politikasını protesto etmek ve Cezayir halkının bağımsızlık savaşını desteklemek üzere bir yürüyüş yaptılar. Gençler miting sırasında «Cezayire Hürriyet» «Kahrolsun diktatörler» «Hürriyet silahı yenecektir» diye bağırdılar.

20/ARALIK

İskenderunda Atatürk heykelinin meçhul şahıslar tarafından parçalanması üzerine bütün yurtta gençler yürüyüşler yaptılar.

Üniversiteye giremeyen öğrencilerin protesto gösterisi...

21/ARALIK

Fen Fakültesi öğrencileri bir kitabın 350 liraya satılmasını protesto etmek için bir gösteri yürüyüşü yaptılar.

17/MART/1961

Kerkük'te üç Türk'ün öldürülmesi üzerine, Üniversite öğrencileri bir yürüyüş yaptılar.

20/MART

Devrim aleyhtarı hareketleri protesto amacıyla, Urla'nın Bademler köyünde gençler ve köylüler büyük bir miting yaptılar.

2/HAZİRAN

İstanbul Teknik Üniversite öğrencileri imtihan süresinin 2 haftadan 3 haftaya çıkartılması için boykota başladılar.

2/KASIM

Üniversite törenle açıldı. Tören sırasında üniversiteye giremeyen öğrenciler gösteri yaptılar.

27/MART

Kıbrıs'ta bir camiye bomba konması üzerine, gençlik büyük bir gösteri yaptı.

17/NİSAN

Yüksek denizcilik okulu öğrencileri dört öğretim üyesinin başka yerlere tayin edilmelerini protesto maksadıyla boykota başladılar.

28/NİSAN

28 Nisan olaylarının ikinci yıldönümü Taksim ve Beyazıtta törenlerle kutlandı. Törenlerde konuşan gençler eski D.P.lilerin affına karşı olduklarını açıkladılar.

27/TEMMUZ 1962

Jandarma astsubay okuluna giremeyen 2 bin öğrenci yürüyüş yaptı. Öğrenciler imtihanlarda adam kayırma olduğunu söyleyerek başbakanlık ve Millî Eğitim Bakanlığı önünde gösteri yaptılar.

19/EYLÜL

Ankara'da gençler 27 Mayıs aleyhine son günlerde yapılan yayınları protesto etmek için yürüyüş yaptılar.

Atatürk heykeline yapılan saldırı sonunda Taksim'de gösteri yapanlardan bir kısmı.

4/KASIM

Üniversiteye giremeyen gençleri temsilen bir gurup genç İstanbul'dan Ankara'ya yürüdüler.

8/KASIM

Üniversiteye giremeyen gençler, İST. ÜNİ. bahçesinde bir gösteri yaparak rektör S. Sami Onar'ı protesto ettiler. Sıkıyönetim komutanlığı gençlere sert bir dille ihtarda bulundu.

23/KASIM

İç yönetmeliği protesto eden Yıldız Teknik Okulu öğrencileri boykota başladılar.

28/KASIM

Üniversiteye giremeyen öğrencilerden bir gurup açlık grevine başladı.

2/ARALIK

Üniversiteye giremeyen öğrenciler Hukuk fakültesini işgal ettiler.

6/ARALIK

Laboratuar saatlerinin sınırlandırılmasını protesto eden Fen Fakültesi Öğrencileri boykoto başladılar.

8/OCAK/1962

Gençler bir yürüyüş yaparak, Atatürk'e bağlılıklarını bildirdiler. Yürüyüş sırasında gericiler protesto edildi.

10/OCAK

Gençler bozguncülara, koministlere ve gericilere karşı «Son ihtar» mitingi yaptılar. Mitingte Ata'ya ve devrimlere bağlılık andı içildi.

2/EKİM

İnönü aleyhine yapılan yürüyüşü protesto etmek amacıyla bir gösteri yapan gençler AP Genel Merkezini, Yeni İstanbul ve Tercüman gazetelerini basarak tahrip ettiler. Olayları bastırmak için ordudan yardım istendi.

3/EKİM

Ankara'da yine gösteriler oldu. Gençler bazı gerici gazeteleri protesto ederek, «Katillere af yok» diye bağırdılar.

9/EKİM

İstanbul'da af ve gerici basın aleyhine yürüyüş yapan gençlere AP'liler saldırdı. Kavga büyümeden bastırıldı.

18/EKİM

Eski DP'lilerin affı üzerine bir bildiri yayınlayan TMTF «Affedenleri vicdanlarımızda boğduk» dedi.

12/KASIM

Üniversiteye giremeyen öğrenciler Başbakanlık önünde büyük bir gösteri yaptılar.

(Devam Edecek)

Bağımsızlık ve Demokrasi için İLERİ ★ Sahibi ve Sorumlu Yönetmen: *Mehmet ÇAKICI* ★ Büyük Reşit Paşa Caddesi No: 48/5 Beyazıt - İSTANBUL ★ Sayısı 150 kuruş ★ Abone bir yıllık: 30 T.L., Altı aylık 15 T.L. ★ Dizgi-Baskı: Murat Mat. Koll. Şti. İSTANBUL.